

عنوان مقاله:

دلالت اشاره در اصول فقه مذاهب خمس: بررسی تطبیقی

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 7، شماره 13 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

محدثه معینی فر - استادیار گروه فقه و حقوق اسلامی، دانشکده علوم و تحقیقات اسلامی، دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

دلالت نقش بسیار مهمی در درک مفاهیم قرآنی و روایی در استنباط احکام فقهی دارد و از آن در علوم مختلفی همچون منطق، تفسیر، کلام و اصول فقه سخن به میان آمده و به انواع مختلفی تقسیم شده است. بر همین اساس، اصولیان نیز مباحثی را درباره دلالت اشاره به عنوان یکی از انواع دلالت در بحث الفاظ مطرح کرده اند. پژوهش پیش رو در صدد است به این پرسش اساسی پاسخ دهد که: ماهیت و حجیت دلالت اشاره از دیدگاه علمای مذاهب خمس چیست؟ به علاوه، تفاوت دیدگاه ها درباره ماهیت دلالت اشاره، چه تاثیری در کاربرد آن در فقه دارد؟ تقریباً همه اصولیان، دلالت اشاره را دارای مفهوم یکسانی می دانند، اما در تعاریف خود، رویکردهای مختلفی، همچون وصف معنا، وصف لفظ، کیفیت دلالت و وصف مدلول، اتخاذ کرده اند. علاوه بر این، در بیان ماهیت دلالت اشاره نیز اختلاف نظر اصولیان به سه نظریه مفهوم، منطوق و ماهیت مستقل محدود می شود. البته به نظر می رسد دلالت اشاره دارای ماهیت مستقل و وصف دلالت است.

کلمات کلیدی:

دلالت، دلالت اشاره، حجیت، اصولیان، اهل سنت، امامیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246695>

